

Решение на Съда (трети състав) от 21 април 2016 г. (преюдициално запитване от Krajský soud v Praze — Чешка република) — Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/FINWAY a.s.

(Дело C-377/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Член 7 — Национални норми относно производството по несъстоятелност — Задължения по силата на договор за потребителски кредит — Средство за ефективна съдебна защита — Точка 1, буква д) от приложението — Неоснователно висок размер на неустойката — Директива 2008/48/ЕО — Член 3, буква л) — Общ размер на кредита — Точка I от приложение I — Размер на усвояването — Изчисляване на годишния процент на разходите — Член 10, параграф 2 — Задължение за информизиране — Службена проверка — Санкция)

(2016/C 211/10)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Praze

Страни в главното производство

Ищци: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Ответник: FINWAY a.s.

Диспозитив

- 1) Член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национални процесуални правила като разглежданите в главното производство, съгласно които в производство по несъстоятелност, от една страна, сезираният съд не може да разгледа служебно евентуалната неравноправност на договорните клаузи, в резултат на които са възникнали предявени в рамките на това производство вземания, макар да разполага с необходимите за тази цел данни от фактическа и правна страна, и от друга, този съд може да прави проверка само на необезпечени вземания, при това единствено въз основа на определени възражения, а имено че вземанията вече не съществуват или са погасени по давност.
- 2) Член 10, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че изисква националният съд, сезиран със спор относно вземания, възникнали в резултат на договор за кредит по смисъла на тази директива, да проверява служебно дали е изпълнено предвиденото в посочената разпоредба задължение за предоставяне на информация и да вземе мерките, предвидени в националното право в случай на неизпълнение на това задължение, стига санкциите да отговарят на изискванията по член 23 от посочената директива.
- 3) Член 3, буква л) и член 10, параграф 2 от Директива 2008/48, както и точка I от приложение I към тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че общият размер на кредита и размерът на усвояването включват всички предоставени на разположение на потребителя суми и поради това не включват тези, които заемодателят използва за покриване на свързаните със съответния кредит разходи и които на практика не се изплащат на потребителя.
- 4) Разпоредбите на Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че за да се определи дали неустойката, която потребителят трябва да заплати при неизпълнение на задълженията си, е неоснователно висока по смисъла на точка 1, буква д) от приложението към тази директива, следва да се прецени кумулативното действие на всички клаузи за неустойка в съответния договор за кредит, независимо дали кредиторът действително настоява те да бъдат изпълнени изцяло, и че при необходимост съгласно член 6, параграф 1 от посочената директива националните съдилища трябва да вземат всички мерки, които се предвиждат при констатиране на неравноправността на някои клаузи, като оставят без приложение всички признати за неравноправни клаузи, за да се уверят, че потребителят не е обвързан от тях.

⁽¹⁾ ОВ С 395, 10.11.2014 г.